

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

24. června 2015 *

„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Přírodní minerální vody — Směrnice 2009/54/ES — Článek 8 odst. 2 — Příloha I — Zákaz uvádění „přírodní minerální vody z téhož zřídla“ na trh pod více obchodními názvy — Pojem“

Ve věci C-207/14,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Vrhovno sodišče (Slovinsko) ze dne 16. dubna 2014, došlým Soudnímu dvoru dne 25. dubna 2014, v řízení

Hotel Sava Rogaška, gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o.

proti

Republika Slovenija,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, K. Lenaerts, místopředseda Soudního dvora, vykonávající funkci soudce třetího senátu, A. Ó Caoimh, E. Jarašiūnas (zpravodaj) a C. G. Fernlund, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: M. Aleksejev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. března 2015,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Hotel Sava Rogaška, gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o. I. Dobravc Tatalovičem a M. Kačem, odvetníka,
- za slovinskou vládu A. Vran a N. Pintar Gosenca, jako zmocněnkyněmi,
- za českou vládu M. Smolkem a S. Šindelkovou, jako zmocněnci,
- za řeckou vládu I. Chalkiasem, E. Leftheriotou a A.-E. Vasilopoulou, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi S. Grünheid, E. Manhaevem a M. Žebrem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. dubna 2015,

* Jednací jazyk: slovinština.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod (Úř. věst. L 164, s. 45, a oprava Úř. věst. 2011, L 308, s. 121).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Hotel Sava Rogaška, gostinstvo, turizem in storitve, d.o.o. (dále jen „HSR“) a Republika Slovenija (Slovinská republika), zastoupenou ministerstvem zemědělství a životního prostředí (dále jen „ministerstvo“), jenž se týká toho, že ministerstvo odmítlo uznat obchodní název, který si HSR přeje používat pro přírodní minerální vodu.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2009/54

- 3 Body 5, 7 a 9 odůvodnění směrnice 2009/54 uvádějí:

„(5) Prvořadým cílem veškerých pravidel týkajících se přírodních minerálních vod by mělo být chránit zdraví spotřebitelů, předcházet uvádění spotřebitelů v omyl a zajistit korektní podmínky obchodu.

[...]

(7) Měla by být věnována pozornost tomu, aby si přírodní minerální vody až do okamžiku prodeje zachovaly vlastnosti, díky kterým byly uznány jako takové. [...]

[...]

(9) Z důvodu informování spotřebitele by měl být povinný údaj o analytickém složení přírodní minerální vody.“
- 4 Článek 1 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Tato směrnice se vztahuje na vody jímané na území některého členského státu a uznané příslušným orgánem členského státu jako přírodní minerální vody, které vyhovují příloze I oddílu I.“
- 5 Článek 4 dané směrnice uvádí, jak může být upravována přírodní minerální voda u zdroje. V odstavci 1 písm. a) až c) tak stanoví, že úpravy, které umožňuje, lze provést jen tehdy, „pokud [tyto úpravy] nezmění složení vody, co se týče základních složek vody, které jí propůjčují její vlastnosti“.
- 6 Článek 6 směrnice 2009/54 stanoví, že veškeré nádoby použité k plnění přírodních minerálních vod musí být opatřeny uzávěry navrženými tak, aby vylučovaly možnost padělání nebo znečištění.
- 7 Článek 7 odst. 2 této směrnice uvádí:

„Na etiketách přírodních minerálních vod musí být uvedeny [...] tyto povinné údaje:

a) údaj o analytickém složení, udávající charakteristické složky;

b) místo, ve kterém je zřídlo využíváno, a název zřídla;

[...]“

8 Článek 8 uvedené směrnice upřesňuje:

„1. Název lokality, obce nebo místa smí být uveden v rámci znění obchodního názvu za předpokladu, že se jedná o přírodní minerální vodu pocházející ze zřídla v místě uvedeném v tomto obchodním názvu, a za předpokladu, že tento název není zavádějící, pokud jde o místo, kde se zřídlo využívá.

2. Zakazuje se uvádění přírodní minerální vody z téhož zřídla na trh s více obchodními názvy.

3. Pokud je na etiketě nebo v nápisu na nádobě, ve které jsou přírodní minerální vody nabízeny k prodeji, uveden obchodní název odlišný od názvu zřídla nebo místa využívání, musí být toto místo využívání nebo název tohoto zřídla uveden písmem nejméně jeden a půl krát větším a širším než písmo, které je použito pro obchodní název.

První pododstavec se použije obdobně, pokud jde o význam přiřkládaný názvu zřídla nebo místa [místa] jeho využívání ve vztahu k obchodnímu názvu použitému k jakékoliv reklamě přírodních minerálních vod.“

9 Článek 12 písm. a) a b) směrnice 2009/54 upřesňuje, že Evropská komise přijme limity koncentrací složek přírodních minerálních vod a nezbytné předpisy týkající se uvádění údajů o vysokém obsahu některých složek při označování.

10 Příloha I této směrnice obsahuje v oddíle I, nadepsaném „Definice“, následující body:

„1. ‚Přírodní minerální vodou‘ se rozumí mikrobiologicky nezávadná voda ve smyslu článku 5 pocházející z podzemních ložisek a vyvěrající z jednoho nebo více přirozených nebo navrtaných zřídlel.

Přírodní minerální voda se zřetelně liší od běžné pitné vody:

- a) svou povahou, která je dána jejím obsahem minerálních látek, stopových prvků nebo jiných složek, a případně svými účinky;
- b) svou přirozenou čistotou.

Obě vlastnosti jsou zachovány v nedotčeném stavu díky [...] uložení jejích zdrojů v podzemí [...].

2. Vlastnosti uvedené v bodě 1, které propůjčují přírodní minerální vodě vlastnosti příznivé pro zdraví, jsou posuzovány:

- a) z hlediska:
 - i) geologického a hydrologického;
 - ii) fyzikálního, chemického a fyzikálně-chemického;
 - iii) mikrobiologického;
 - iv) farmakologického, fyziologického a klinického, je-li to nezbytné;
- b) podle kritérií uvedených v oddíle II;

[...]

3. Složení, teplota a ostatní základní vlastnosti přírodní minerální vody je [musí zůstat] stabilní v mezích přirozeného kolísání. Zejména na ně nemají vliv možné změny vydatnosti.

[...]“

- 11 V oddíle II této přílohy, nadepsaném „Podmínky a kritéria pro použití definice přírodní minerální vody“, jsou uvedeny podmínky a kritéria pro geologický a hydrogeologický průzkum, fyzikální, chemický a fyzikálně-chemický průzkum, mikrobiologické zkoušení, jakož i klinické a farmakologické analýzy, které musí být podle bodu 2 písm. b) oddílu I uvedené přílohy provedeny za účelem posouzení vlastností přírodní minerální vody uvedených v bodě 1 tohoto oddílu I.
- 12 Příloha II směrnice 2009/54, nadepsaná „Podmínky pro využívání a prodej přírodních minerálních vod“, v bodě 2 upřesňuje, že „[z]ařízení použité k využívání [přírodní minerální vody] je instalováno takovým způsobem, aby [...] se zachovaly vlastnosti, které jsou vodě připisovány a které má voda u zdroje“.

Směrnice 2000/60/ES

- 13 Článek 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, s. 1), uvádí:

„Účelem této směrnice je stanovit rámec pro ochranu vnitrozemských povrchových vod, brakických vod, pobřežních vod a podzemních vod, který:

- a) zabráni dalšímu zhoršování a ochrání a zlepší stav vodních ekosystémů, [...] suchozemských ekosystémů a mokřadů [...];
- b) podpoří udržitelné užívání vod založené na dlouhodobé ochraně dosažitelných vodních zdrojů;
- c) usiluje o zvýšenou ochranu a zlepšení vodního prostředí [...];
- d) zajistí cílené snižování znečišťování podzemních vod a zabráni jejich dalšímu znečišťování a
- e) přispěje ke zmírnění účinků povodní a období sucha, a tím také k
 - zajištění dostatečných zásob povrchových vod a podzemních vod dobré jakosti potřebných pro udržitelné, vyvážené a vyrovnané užívání vod,
 - významnému snížení znečišťování podzemních vod,
 - ochraně teritoriálních a mořských vod a
 - dosažení cílů příslušných mezinárodních dohod včetně těch, které jsou zaměřeny na předcházení a odstraňování znečištění mořského prostředí [...].“

- 14 Článek 2 této směrnice uvádí:

„Pro účely této směrnice se:

[...]

- 11) „zvodnělou vrstvou“ rozumí podzemní vrstva nebo souvrství hornin nebo jiných geologických vrstev o dostatečné pórovitosti a propustnosti umožňující buď významné proudění podzemních vod, nebo odběr významných množství podzemních vod;
- 12) „útvarem podzemních vod“ rozumí příslušný objem podzemních vod ve zvodnělé vrstvě nebo vrstvách;

[...]“

Slovinské právo

- 15 Směrnice Rady 80/777/EHS ze dne 15. července 1980 o sblížování právních předpisů členských států týkajících se využívání a prodeje přírodních minerálních vod (Úř. věst. L 229, s. 1; Zvl. vyd. 13/06, s. 50), ve znění pozdějších změn, která je nyní nahrazena směrnicí 2009/54, byla do slovinského práva provedena zejména nařízením o přírodních minerálních vodách, pramenitých vodách a stolních vodách (Pravilnik o naravni mineralni vodi, izvirski vodi in namizni vodi, Uradni list RS, č. 50/04, 75/05, 45/08; dále jen „nařízení“).
- 16 Článek 4 odst. 1 tohoto nařízení stanoví, že minerální voda je voda, která kromě určitých mikrobiologických požadavků splňuje mimo jiné podmínku, že pochází z podzemních ložisek, je chráněna před jakýmkoli možným znečištěním a vyvěrá z jednoho nebo více přirozených nebo navrtaných zřídél. Článek 12 odst. 4 uvedeného nařízení stanoví, že přírodní minerální voda pocházející z téhož zřídla může být prodávána pouze pod jedním obchodním názvem.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 17 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že HSR požádal dne 18. července 2011 ministerstvo, aby byl obchodní název „ROI Roitschocrene“ ve Slovinsku uznán pro přírodní minerální vodu čerpanou z vrtu RgS-2/88.
- 18 Rozhodnutím ze dne 26. února 2012 ministerstvo tuto žádost zamítlo z důvodu, že přírodní minerální voda z téhož zřídla může být podle čl. 12 odst. 4 nařízení a čl. 8 odst. 2 směrnice 2009/54 uváděna na trh pouze pod jedním obchodním názvem a že přírodní minerální voda, která pochází ze stejné zvodnělé vrstvy jako dotčená voda, avšak z jiného vrtu, nazvaného V-3/66-70, již byla za přírodní minerální vodu uznána rozhodnutím ze dne 3. července 2001, a to pod obchodním názvem „Donat Mg“, a jako taková byla uváděna na trh.
- 19 HSR podal k Upravno sodišče Republike Slovenije (správní soud Slovinské republiky) žalobu znějící na zrušení rozhodnutí ze dne 26. února 2012, přičemž tvrdil, že z vrtu RgS-2/88 nevyvěrá stejná voda jako z vrtu V-3/66-70 a že je třeba rozlišovat pojmy „zřídlo“ a „zvodnělá vrstva“. Vzhledem k tomu, že tato žaloba byla zamítnuta, podal HSR k předkládajícímu soudu návrh na obnovu řízení a zejména tvrdil, že Upravno sodišče Republike Slovenije nesprávně vyložil pojem „zřídlo“ uvedený v čl. 8 odst. 2 směrnice 2009/54.
- 20 Vrhovno sodišče (Nejvyšší soud) poté, co připomněl, že je vázán skutkovým stavem zjištěným v prvním stupni, uvádí, že z tohoto zaprvé vyplývá, že vrtu V-3/66-70 a RgS-2/88 sdílejí stejné podzemní ložisko, a v tomto ohledu upřesňuje, že pojmem „společné podzemní ložisko“ se rozumí „útvary vody pocházející ze stejné zvodnělé vrstvy“. Dále uvádí, že ministerstvo rozhodnutím ze dne 3. července 2001 uznalo vodu čerpanou z vrtů RgS-2/88 a V-3/66-70 jako přírodní minerální vodu s obchodním názvem „Donat Mg“, avšak společnost Droga Kolinska d.d., které bylo určeno toto rozhodnutí, nemá žádnou koncesi na využívání vody čerpané z vrtu RgS-2/88, neboť tuto koncesi má HSR na základě pozdějšího rozhodnutí ze dne 14. února 2008, takže Droga Kolinska d.d. nemůže tuto vodu uvádět na trh pod

obchodním názvem „Donat Mg“. Konečně uvádí, že přírodní minerální voda Donat Mg je zapsána v rejstříku přírodních minerálních vod uznaných ve Slovinsku a na seznamu přírodních minerálních vod uznaných členskými státy (Úř. věst. 2013, C 95, s. 38), přičemž jako zřídlo je uvedeno zřídlo Donat.

- 21 Předkládající soud má za to, že v dané oblasti neexistuje judikatura Soudního dvora, a klade si otázku, jak je třeba vykládat výraz „přírodní minerální voda z téhož zřídla“, jenž je uveden v čl. 8 odst. 2 směrnice 2009/54. Uvedený soud poznamenává, že pojem „zřídlo“, který je v této směrnici několikrát použit, v ní není definován. S ohledem na odlišnosti v definici „přírodní minerální vody“, která je uvedena v příloze I oddíle I bodě 1 dané směrnice, v rámci jednotlivých jazykových verzí je možných několik výkladů tohoto výrazu. Je-li hlavním cílem předcházet tomu, že spotřebitel bude uveden v omyl, měl by být pojem „totéž zřídlo“ chápán jako „tentýž vrt“, neboť pouze voda čerpaná z téhož vrtu může mít podle předkládajícího soudu stejné chemické a mikrobiologické složení. Nicméně by bylo možné použít také širší výklad, podle kterého se jedná o vodu pocházející z několika vývěrů, které však mají společnou zvodnělou vrstvu ve smyslu čl. 2 bodu 11) směrnice 2000/60, či dokonce vodu, která je součástí téhož útvaru podzemních vod ve smyslu bodu 12) téhož ustanovení.
- 22 Za těchto podmínek se Vrhovno sodišče rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Musí být čl. 8 odst. 2 směrnice [2009/54] vykládán v tom smyslu, že za „přírodní minerální vodu z téhož zřídla“ je třeba považovat:
- a) vodu pocházející z téhož individuálního vrtu, ale nikoli vodu čerpanou z jiného vrtu, ačkoli se jedná o vodu, která pochází z téže zvodnělé vrstvy téhož útvaru podzemních vod ve smyslu definice pojmů ‚zvodnělá vrstva‘ a ‚útvary podzemních vod‘ uvedených ve směrnici [2000/60];
 - b) vodu pocházející z téhož individuálního vrtu, ale nikoli vodu čerpanou z jiného vrtu, ačkoli se jedná o vodu, která pochází z téže zvodnělé vrstvy téhož útvaru podzemních vod ve smyslu definice pojmů ‚zvodnělá vrstva‘ a ‚útvary podzemních vod‘ uvedených ve směrnici [2000/60], přičemž je třeba v rámci této definice zohlednit takové okolnosti, jako je vzdálenost mezi vrtů, hloubka vrtů, specifická jakost vody z individuálního vrtu (např. chemické a mikrobiologické složení), hydrologické propojení vrtů, uzavřenost či otevřenost zvodnělé vrstvy;
 - c) veškerou vodu, která pochází z téže zvodnělé vrstvy téhož útvaru podzemních vod ve smyslu definice pojmů ‚zvodnělá vrstva‘ a ‚útvary podzemních vod‘ uvedených ve směrnici [2000/60], a to bez ohledu na skutečnost, že vyvěrá na povrch z několika vrtů;
 - d) veškerou vodu, která pochází z téže zvodnělé vrstvy téhož útvaru podzemních vod ve smyslu definice pojmů ‚zvodnělá vrstva‘ a ‚útvary podzemních vod‘ uvedených ve směrnici [2000/60], a to bez ohledu na skutečnost, že vyvěrá na povrch z několika vrtů, přičemž je třeba v rámci této definice zohlednit takové okolnosti, jako je vzdálenost mezi vrtů, hloubka vrtů, specifická jakost vody z individuálního vrtu (např. chemické a mikrobiologické složení), hydrologické propojení vrtů, uzavřenost či otevřenost zvodnělé vrstvy?
- 2) Pokud by nebylo možné souhlasit s žádným z návrhů uvedených v první otázce, je třeba při výkladu pojmu „přírodní minerální voda z téhož zřídla“ vycházet z určitých okolností, jako je vzdálenost mezi vrtů, hloubka vrtů, specifická jakost vody z individuálního vrtu (např. chemické a mikrobiologické složení), hydrologické propojení vrtů, uzavřenost či otevřenost zvodnělé vrstvy?“

K předběžným otázkám

- 23 V rámci obou otázek, které je třeba zkoumat společně, se předkládající soud v podstatě táže, jak má být vykládán pojem „přírodní minerální voda z téhož zřídla“, jenž je uveden v čl. 8 odst. 2 směrnice 2009/54.
- 24 Podle tohoto ustanovení se „[z]akazuje [...] uvádění přírodní minerální vody z téhož zřídla na trh s více obchodními názvy“. I když příloha I oddíl I bod 1 první pododstavec této směrnice definuje „přírodní minerální vodu“ jako „mikrobiologicky nezávadn[ou] vod[u] [...] pocházející z podzemních ložisek a vyvěrající z jednoho nebo více přirozených nebo navrtaných zřídla“, žádné ustanovení uvedené směrnice výslovně neupřesňuje, co je třeba rozumět pojmem „zřídlo“ nebo výrazem „z téhož zřídla“.
- 25 Podle ustálené judikatury Soudního dvora musí být význam a dosah pojmů, které unijní právo nijak nedefinuje, určeny v souladu s jejich obvyklým smyslem v běžném jazyce s přihlédnutím ke kontextu, ve kterém jsou použity, a cílům, které sleduje právní úprava, jejíž jsou součástí (rozsudky EasyCar, C-336/03, EU:C:2005:150, bod 21 a citovaná judikatura, jakož i Partena, C-137/11, EU:C:2012:593, bod 56).
- 26 Výklad ustanovení unijního práva zahrnuje mimo jiné srovnání jeho jazykových verzí (rozsudky Cilfit a další, 283/81, EU:C:1982:335, bod 18, jakož i Španělsko v. Rada, C-36/98, EU:C:2001:64, bod 47 a citovaná judikatura). V případě rozdílu mezi těmito jazykovými verzemi musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí (rozsudky Bouchereau, 30/77, EU:C:1977:172, bod 14, jakož i Brey, C-140/12, EU:C:2013:565, bod 74 a citovaná judikatura).
- 27 Obvyklý smysl pojmu „zřídlo“, kterým lze rozumět vývěr vody i obecně její zdroj, ani srovnání různých jazykových verzí čl. 8 odst. 2 směrnice 2009/54 nebo definice přírodní minerální vody, která je uvedena v příloze I této směrnice, neumožňují v projednávaném případě odstranit pochybnosti předkládajícího soudu ohledně toho, jak je třeba vyložit pojem „zřídlo“ a dosah výrazu „z téhož zřídla“ ve smyslu uvedeného čl. 8 odst. 2. Jak v podstatě uvedl generální advokát v bodech 33 a 34 svého stanoviska, srovnání různých jazykových verzí této definice zejména neumožňuje určit, zda tento pojem odkazuje na zdroj dotčené vody v podzemí nebo na místo, kterým nebo na kterém voda vyvěrá na povrch.
- 28 Pro účely požadovaného výkladu je tedy třeba vycházet z kontextu, do kterého zapadá čl. 8 odst. 2 směrnice 2009/54, jakož i v širším slova smyslu z obecné systematiky a účelu této směrnice.
- 29 V tomto ohledu je třeba uvést, že definice „přírodní minerální vody“, která je uvedena v oddíle I bodě 1 prvním pododstavci přílohy I směrnice 2009/54, sice sama o sobě neumožňuje objasnit rozsah pojmu „zřídlo“ ani co je třeba rozumět výrazem „z téhož zřídla“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 této směrnice, avšak ze znění této definice lze dovodit, že pojem „zřídlo“ nelze postavit na roveň pojmu „podzemní ložisko“, neboť toto znění oba pojmy jasně odlišuje. Aby však bylo možné přírodní minerální vodu považovat za pocházející „z téhož zřídla“, je s ohledem na uvedené znění nezbytné, aby pocházela z jednoho a téhož podzemního ložiska.
- 30 Z tohoto znění lze rovněž dovodit, že pojem „zřídlo“ nelze postavit na roveň ani pojmu „vrt“, jak navrhuje HSR, neboť uvedené znění výslovně upřesňuje, že voda může vyvěrat „z jednoho nebo více přirozených nebo navrtaných zřídla“. Z toho naproti tomu vyplývá, že pro rozhodnutí, že se jedná o přírodní minerální vodu „z téhož zřídla“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 směrnice 2009/54, je irelevantní, že vyvěrá z jednoho nebo více vrtů.
- 31 Jak ovšem uvedl generální advokát v bodě 48 svého stanoviska, skutečnost, že přírodní minerální voda pochází z jednoho a téhož podzemního ložiska, je nezbytnou, avšak nikoli dostatečnou podmínkou k tomu, aby bylo na tuto vodu nahlíženo jako na pocházející z téhož zřídla ve smyslu čl. 8 odst. 2 směrnice 2009/54. Je totiž třeba uvést, že definice přírodní minerální vody, která je připomenuta

v bodě 24 tohoto rozsudku, je doplněna druhým pododstavcem, ve kterém je upřesněno, že „[p]řírodní minerální voda se zřetelně liší od běžné pitné vody [...] svou povahou, která je dána jejím obsahem minerálních látek, stopových prvků nebo jiných složek, a případně svými účinky, [jakož i] svou přirozenou čistotou. Obě vlastnosti jsou zachovány v nedotčeném stavu díky [...] uložení jejích zdrojů v podzemí [...]“. Vzhledem k tomu, že přírodní minerální vody jsou tedy vymezeny pomocí jejich složení, je třeba konstatovat, že vlastnosti přírodní minerální vody mají rozhodující úlohu při identifikaci této vody.

- 32 Kromě toho je třeba připomenout, že článek 8 směrnice 2009/54 nejenomže v odstavci 2 stanoví zákaz uvádět přírodní minerální vodu z téhož zřídla na trh pod více obchodními názvy, ale v odstavci 1 také stanoví, že název lokality, obce nebo místa smí být uveden v rámci znění obchodního názvu za předpokladu, že se jedná o přírodní minerální vodu pocházející ze zřídla v místě uvedeném v tomto obchodním názvu, a za předpokladu, že tento název není zavádějící, pokud jde o místo, kde se zřídlo využívá. Tento článek mimoto v odstavci 3 upravuje etikety a reklamu na přírodní minerální vody, pokud obsahují obchodní název odlišný od názvu zřídla nebo místa využívání, a pro ten případ stanoví, že toto místo využívání nebo název tohoto zřídla musí být uveden „písmem nejméně jeden a půl krát větším a širším než písmo, které je použito pro obchodní název“.
- 33 Cílem článku 8 směrnice 2009/54 jako celku je tak zaručit, že název zřídla přírodní minerální vody nebo uvedení místa jeho využívání umožní v každém případě spotřebiteli při nákupu jednoznačně identifikovat původ dotčené vody a díky tomuto názvu nebo tomuto uvedení místa odlišit danou přírodní minerální vodu od všech ostatních přírodních minerálních vod. Podle tohoto článku totiž buď tento obchodní název přebírá název zřídla nebo místo jeho využívání a může být tedy jako takový použit k identifikaci dotčené vody, nebo se tento obchodní název liší od tohoto názvu nebo místa, a daný název nebo dané místo musí být tedy na etiketě a v reklamě uvedeny větším písmem, než jaké je použito pro obchodní název. Tento článek tudíž při identifikaci přírodní minerální vody přiznává rozhodující úlohu názvu zřídla vody nebo případně uvedení místa jeho využívání.
- 34 Význam úlohy přiznané názvu zřídla a místu jeho využívání při identifikaci přírodní minerální vody vyplývá rovněž z čl. 7 odst. 2 písm. b) směrnice 2009/54, který stanoví, že na etiketách přírodních minerálních vod musí být uvedeny místo, ve kterém je zřídlo využíváno, a název zřídla.
- 35 Vzhledem k tomu, že název zřídla přírodní minerální vody má rozhodující úlohu při identifikaci této vody spotřebiteli a že k identifikaci dané přírodní minerální vody dochází – jak bylo konstatováno v bodě 31 tohoto stanoviska – především s ohledem na její vlastnosti, určují identitu zřídla, ze kterého přírodní minerální voda pochází, nutně především vlastnosti této vody. Pojem přírodní minerální vody „z téhož zřídla“ musí být tudíž v podstatě chápán tak, že se týká přírodní minerální vody, která nejenže pochází z jednoho a téhož podzemního ložiska, ale má mimoto stejné vlastnosti.
- 36 Tento výklad je podpořen obecnou systematikou směrnice 2009/54. Výklad této směrnice jako celku totiž potvrzuje rozhodující úlohu, kterou mají při jejím použití vlastnosti přírodních minerálních vod.
- 37 V tomto ohledu lze zmínit zejména článek 4 směrnice 2009/54, který stanoví, jak může být přírodní minerální voda u zdroje upravována, a který úpravy, jejichž seznam je uveden v odst. 1 písm. a) až c) tohoto článku, umožňuje pouze tehdy, „pokud [tyto úpravy] nezmění složení vody, co se týče základních složek vody, které jí propůjčují její vlastnosti“, jakož i článek 6 uvedené směrnice, který stanoví, že veškeré nádoby použité k plnění musí být opatřeny uzávěry navrženými tak, aby vylučovaly možnost padělání nebo znečištění, a zaručuje tudíž, že jakostní a zdravotní vlastnosti přírodní minerální vody jsou zachovány v celém výrobním a obchodním řetězci.
- 38 Rovněž lze uvést čl. 7 odst. 2 písm. a) směrnice 2009/54, který stanoví, že na etiketách přírodních minerálních vod musí být uveden „údaj o analytickém složení, udávající charakteristické složky“ dotčené vody, čl. 12 písm. a) a b) této směrnice, podle kterého Komise přijímá limity koncentrací složek přírodních minerálních vod a nezbytné předpisy týkající se uvádění údajů o vysokém obsahu

některých složek při označování, nebo také přílohu II uvedené směrnice, která v bodě 2 upřesňuje, že zařízení použité k využívání přírodní minerální vody je instalováno takovým způsobem, aby se mimo jiné „zachovaly vlastnosti, které jsou vodě připisovány a které má voda u zdroje“.

- 39 Výklad uvedený v bodě 35 tohoto rozsudku může navíc jako jediný zajistit uskutečnění cílů směrnice 2009/54.
- 40 Bod 5 odůvodnění směrnice 2009/54 v tomto ohledu uvádí, že prvořadým cílem veškerých pravidel týkajících se přírodních minerálních vod by mělo být chránit zdraví spotřebitelů, předcházet uvádění spotřebitelů v omyl a zajistit korektní podmínky obchodu. Bod 7 odůvodnění této směrnice v tomto smyslu uvádí, že by měla být věnována pozornost tomu, aby si přírodní minerální vody až do okamžiku prodeje zachovaly vlastnosti, díky kterým byly uznány jako takové, a její bod 9 odůvodnění upřesňuje, že z důvodu informování spotřebitele by měl být povinný údaj o analytickém složení přírodní minerální vody.
- 41 Vzhledem k tomu, že obchodní název přírodní minerální vody je s ohledem na zjištění učiněná v bodech 29 až 35 tohoto rozsudku nutně spojen s vlastnostmi této vody, spotřebitelé by byli uvedeni v omyl a pokud jde o ochranu zdraví, nemohli by se informovaně rozhodnout na základě případných vlastností přírodní minerální vody, kdyby bylo možné prodávat pod různými obchodními názvy přírodní minerální vody mající stejný původ a stejné vlastnosti.
- 42 Příloha I směrnice 2009/54 mimoto uvádí vlastnosti, které jsou relevantní pro identifikaci přírodní minerální vody, tedy zejména obsah minerálních látek, stopových prvků nebo jiných složek, jakož i hlediska a kritéria, podle kterých musí být tyto vlastnosti posuzovány, přičemž tato kritéria jsou uvedena v jejím oddíle II, ze kterého mimo jiné vyplývá, že pro geologické a hydrogeologické průzkumy jsou požadovány zejména přesné určení místa jímání zdroje a stratigrafie hydrogeologické vrstvy a že fyzikálními, chemickými a fyzikálně-chemickými průzkumy, které musí být provedeny, se stanoví zejména vztah mezi povahou geologické struktury a povahou a druhem minerálních látek ve vodě. Uvedená příloha rovněž upřesňuje, že „[s]ložení, teplota a ostatní základní vlastnosti přírodní minerální vody je [musí zůstat] stabilní v mezích přirozeného kolísání“.
- 43 Pro účely posouzení uvedených vlastností a tedy pro účely výkladu čl. 8 odst. 2 směrnice 2009/54 není v tomto ohledu namístě odkazovat na pojmy „zvodnělá vrstva“ a „útvary podzemních vod“, které jsou uvedeny ve směrnici 2000/60. Z článku 1 posledně uvedené směrnice i z judikatury Soudního dvora (v tomto smyslu viz rozsudky Komise v. Lucembursko, C-32/05, EU:C:2006:749, bod 41, a Komise v. Německo, C-525/12, EU:C:2014:2202, bod 50) totiž vyplývá, že cíle směrnice 2000/60 se liší od cílů směrnice 2009/54. Zatímco směrnice 2000/60 sleduje především environmentální cíle, cílem směrnice 2009/54 je chránit zdraví spotřebitelů, předcházet uvádění spotřebitelů v omyl a zajistit korektní podmínky obchodu. Ustanovení směrnice 2000/60 proto nelze považovat za relevantní pro výklad požadovaný v projednávané věci (obdobně viz rozsudek Møller, C-585/10, EU:C:2011:847, bod 37).
- 44 To, zda daná přírodní minerální voda pochází „z téhož zřídla“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 této směrnice, lze tedy určit s pomocí samotných ustanovení směrnice 2009/54.
- 45 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že s ohledem na definici přírodní minerální vody uvedenou v příloze I směrnice 2009/54, obecnou systematiku této směrnice a její účel je třeba na položené otázky odpovědět, že pojem „přírodní minerální voda z téhož zřídla“, který je použit v čl. 8 odst. 2 této směrnice, musí být vykládán v tom smyslu, že označuje přírodní minerální vodu vyvěrající z jednoho nebo více přirozených nebo navrtaných vývěrů, která pochází z jednoho a téhož podzemního ložiska, má-li tato voda s ohledem na kritéria uvedená v příloze I dané směrnice totožné vlastnosti, které jsou stabilní ve všech těchto přirozených nebo navrtaných vývěrech v mezích přirozeného kolísání.

K nákladům řízení

- 46 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Pojem „přírodní minerální voda z téhož zřídla“, který je použit v čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod, musí být vykládán v tom smyslu, že označuje přírodní minerální vodu vyvěrající z jednoho nebo více přirozených nebo navrtaných vývěrů, která pochází z jednoho a téhož podzemního ložiska, má-li tato voda s ohledem na kritéria uvedená v příloze I této směrnice totožné vlastnosti, které jsou stabilní ve všech těchto přirozených nebo navrtaných vývěrech v mezích přirozeného kolísání.

Podpisy.